

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΕΦΕΤΩΝ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

*****

Αριθμός: 2/2021

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΦΕΤΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αφού λάβαμε υπόψη:

-Την από 30/12/2020 αίτηση του [REDACTED] του [REDACTED] κατοίκου Μαγούλας Αττικής (Καζακοτάν αρ.9) και ήδη κραιουμένου στο Κατάστημα Κράτησης Κορίνθου, με την οποία, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή, ζητά να επανακαθοριστεί σ' αυτόν ως εκπιτέα ποινή κάθειρξης είκοσι (20) ετών, η συνολική ποινή κάθειρξης των πενήντα (50) ετών που καθορίστηκε με την με αριθμό 54-56/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με την οποία υβρίστηκε ως εκπιτέα ποινή κάθειρξης 25 ετών.

-Τη διάταξη του άρθρου 562 ΚΠΔ, σύμφωνα με την οποία "κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση του καταδικασθέντος σχετικά με την εκτελεστικότητα της απόφασης και το είδος ή την διάρκεια της ποινής λύεται από τον αρμόδιο κατ' άρθρο 549 εισαγγελέα, ο οποίος αποφαινεται αιμαληητί με αιτιολογημένη διάταξή του...".

-Τη διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1 του προϊχύσαντος Π.Κ., σύμφωνα με την οποία "κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που πραγματώθηκαν με δύο ή περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται κατά το νόμο με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη ... Οπωσδήποτε όμως η επαύξηση δεν μπορεί να είναι ανώτερη από τα 3/4 του αθροίσματος των άλλων συντρέχουσών ποινών, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι πέντε έτη όταν πρόκειται για κάθειρξη ...".

-Τη διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1 του Π.Κ., όπως κυρώθηκε με Ν. 4619/2019 και ισχύει από 1-7-2019, σύμφωνα με την οποία "κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί

η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση".

-Τη διάταξη του άρθρου 15 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε με το ν. 2462/1997, σύμφωνα με την οποία: "Κανείς δεν καταδικάζεται για πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες δεν ήταν αξιόποινες κατά το εσωτερικό ή το διεθνές δίκαιο τη στιγμή της διάπραξής τους. Επίσης δεν επιβάλλεται βαρύτερη ποινή από εκείνη που προβλεπτόταν κατά τη χρονική στιγμή της διάπραξης του ποινικού αδικήματος. Εάν, μετά τη διάπραξη του ο νόμος προβλέπει την επιβολή ελαφρύτερης ποινής, ο δράστης επωφελεται από αυτήν".

-Τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 Π.Κ., σύμφωνα με την οποία "αν από την τέλεση της πράξης ως την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν περισσότερες διατάξεις νόμων, εφαρμόζεται αυτή που στη συγκεκριμένη περίπτωση οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου".

Από τη σαφή διατύπωση της παραπάνω διάταξης του άρθρου 2 παρ. 1 Π.Κ., με την οποία καθιερώνεται η αρχή της αναδρομικότητας της επεικέστερης διάταξης νόμου, που ίσχυσε από την τέλεση της πράξης μέχρι το χρόνο της αμετάκλητης εκδίκασης της υπόθεσης, προκύπτει ότι τελευταίο χρονικό σημείο εφαρμογής της ηπιότερης διάταξης νόμου είναι η αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση και αυτό γιατί για λόγους σεβασμού προς το δέδικασμένο απαγορεύεται η μετά την επέλευση του αμετάκλητου εφαρμογή της επεικέστερης διάταξης. Ο νομοθέτης θέλησε να ρυθμίσει (με την παράγραφο 2 του άρθρου 2 ΠΚ) μόνο την περίπτωση που μετά το αμετάκλητο, η πράξη χαρακτηρίζονταν ανέγκλητη, ηθελημένα δε δεν προέβλεψε για την κατά τον ίδιο χρόνο επέλευση επεικέστερου νόμου. Αν περί αυτού δεν προβλέπουν οι μεταβατικές διατάξεις του νεότερου νόμου δεν απομένει άλλη θεραπεία για την άρση του ανεπιεικούσ αποτελέσματος από την εφαρμογή του θεσμού της χάρις για να μετριασθεί έτσι στα πλαίσια του νεώτερου νόμου η εκτελούμενη ποινή. Αφού δε το νομοθετικό κενό είναι ηθελημένο, δεν μπορεί να γίνει ανάλογη εφαρμογή των επεικέστερων διατάξεων, ούτε και επιτρέπεται η αυθαίρετη εφαρμογή των αρχών της επιείκειας χωρίς νομικό έρεισμα (Ολ.Α.Π. 643/1985, Α.Π. 88/2001, Α.Π. 53/1998, ΑΠ 1685/1997, Α.Π. 127/2013, Α.Π. 434/2016, ΑΠ 1352/2016, ΑΠ 864/2016, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, Λ. Μαργαρίτη-Ν. Παροσκευόπουλου-Γ. Νούσκαλη, Ποινολογία, 8^η έκδοση 2016, σελ. 614, Β. Αδάμπα Ποινικές Αποφάσεις και Εκτελεστότητά τους, σελ.384).

Ούτε όμως και από την παραπάνω διάταξη του άρθρου 15 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε με το ν. 2462/1997, προκύπτει ότι η ηπιότερη διάταξη νόμου μπορεί να εφαρμοστεί και μετά την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση, αφού σ' αυτή γίνεται λόγος για αναδρομικότητα της επεικέστερης διάταξης νόμου κατά το στάδιο της επιβολής της ποινής.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, με τη με αριθμό 54-56/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας επιβλήθηκε στον αιτούντα

κατηγορούμενο ποινή κάθειρξης πέντε (5) ετών για κάθε πράξη και καθορίστηκε συνολική ποινή κάθειρξης 50 ετών, ορίστηκε, δε, ως εκτιπέα ποινή κάθειρξη 25 ετών.

Η εν λόγω απόφαση έχει καταστεί αμετάκλητη (ασκήθηκε αναίρεση και εκδόθηκε η αριθμ 1931/2018 απόφαση του Ζ' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αναίρεσης του κατηγορουμένου) και επομένως, σύμφωνα με όσα εκθέτουμε παραπάνω, αφού οι μεταβατικές διατάξεις του νέου Π.Κ. δεν προβλέπουν σχετικά, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της επιεικέστερης διάταξης του άρθρου 94 παρ. 1 εδ. γ' Π.Κ., όπως κωλύθηκε Ν. 4619/2019.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτουμε την από 30/12/2020 αίτηση του [REDACTED]

[REDACTED] και ήδη κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορίνθου.-

Αγρίνιο , 14/01/2021

Ο Εισαγγελέας Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας

Δήμητρα Παπαχρήστου
Αντεισαγγελέας Εφετών

